

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2006-792-0314
Dok.: RAJ40497

Besvarelse af spørgsmål nr. 58 af 10. november 2006 fra Folketingets Retsudvalg.

Spørgsmål:

”Hvor mange er anbragt på ungdomssanktionens fase 1 i over 5 måneder, og hvad er baggrunden herfor?”

Svar:

1. Hovedindholdet i ungdomssanktionen er et socialpædagogisk behandlingsforløb over 2 år, der normalt er opdelt i 3 faser. 1. fase er et indledende ophold i en sikret afdeling på en døgninstitution. 2. fase er et længerevarende ophold i en almindelig døgninstitution eller godkendt opholdssted. I 3. fase iværksættes en socialpædagogisk behandling i ambulante regi.

Der er indbygget en betydelig grad af fleksibilitet i ungdomssanktionen, således at den løbende kan tilpasses – skærpes eller lempes – afhængig af den unges adfærd eller udvikling.

I straffelovens § 74 a, stk. 2, 2. pkt., er der fastsat generelle længstetider for ophold i døgninstitution eller godkendt opholdssted i forbindelse med ungdomssanktionen. Længstetiden for sådanne ophold er 1 år og 6 måneder, heraf højst 12 måneder i en sikret afdeling på en døgninstitution. Begår en person, der er undergivet en ungdomssanktion, ny kriminalitet, kan retten efter straffelovens § 74 a, stk. 2, 3. pkt., forlænge længstetiderne indtil 6 måneder i stedet for at idømme straf for det nye forhold.

I forbindelse med en dom til ungdomssanktion fastsætter retten længden af de enkelte institutionsophold inden for rammerne af de nævnte generelle længstetider. Samtidig kan de sociale myndigheder efter bemyndigelse i dommen træffe bestemmelse om overførsel eller tilbageførsel til eller fortsat anbringelse på sikret afdeling eller døgninstitution/godkendt opholdssted.

2. Justitsministeriets Forskningsenhed har til brug for en evaluering af ungdomssanktionens forløb modtaget oplysninger om forløbet af 142 tilfælde, hvor der er idømt ungdomssanktioner.

Forskningsenheden har oplyst, at ikke alle de 142 unge, som disse sanktioner angår, har opholdt sig på en fase 1-institution. Det skyldes, dels at ikke alle domme omfatter ophold i en fase 1-

institution, dels at kommunen i nogle tilfælde i overensstemmelse med en bemyndigelsesbestemmelse i dommen har besluttet, at den unge ikke skulle i fase 1.

I alt har 125 af de unge opholdt sig i en fase 1-institution.

Af disse 125 unge har 8 haft et behandlingsforløb, hvor fase 1 har varet i mere end 5 måneder.

Baggrunden er, at der i nogle tilfælde har været truffet konkret bestemmelse i dommen om en længstetid på indtil 6 måneder for den unges ophold i fase 1-institution.

Herudover er der i en række af de 8 tilfælde efter dommen indtruffet forhold, der har begrundet, at varigheden af fase 1 samlet set har oversteget 5 måneder. Det drejer sig om tilfælde, hvor den unge i en periode har været rømmet fra fase 1-institutionen og/eller i en periode har været varetaget i fængslet i forbindelse med ny kriminalitet. Desuden drejer det sig om tilfælde, hvor den unge efter at være overgået til fase 2 har været tilbageført til en fase 1-institution som følge af rømning fra fase 2-institutionen og/eller som følge af ny kriminalitet.

I ingen af tilfældene har varigheden af fase 1 oversteget 8 måneder (235 dage).

Der henvises i øvrigt til redegørelsen om ungdomssanktionens forløb fra Justitsministeriets Forskningsenhed, der samtidig er sendt til Folketingets Retsudvalg.